III. évfolyam — Arad, 1888. Junius 14. Csütörtök — 161-ik szám.

Szerkesztőség: Kazinczy-utcza 1. sz., földszint.

Bérmentetlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el. Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal: Petőfi-utcza 1. sz. (Ungerleider Albert könyvnyomdájában.)

Hirdetések díjszabás szerint. Egyes szám 5 kr., ünnep- és vasárnaputáni szám 8 kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASAGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.

Előfizetési arak: Helyben házhoz hordva.

Egész évre . . . . . 12 frt
Fél évre . . . . . 6 frt
Negyedévre . . . . 3 frt
Egy hóra . . . . . 1 frt

Vidékre postán küldve:

Egész évre . . . 14 frt — kr.
Fél évre . . . . 7 frt — kr.
Negyed évre . . 3 frt 50 kr.
Egy hóra . . . 1 frt 20 kr.

Hirdetések helyben fizetendők.

Százalékot nem adunk.

A trónörököspár utja.

Budapest, junius 13.

Rudolf trónörökös és fenséges neje meglátogatták az okkupált tartományokat, hogy a Balkánfélsziget azon népeinek, melyek a kortörténet és a világtörténelmi fejlődés logikája által teljesen az osztrák-magyar monarchia szükebb hatalmi körébe vitettek, saját személyükben állitsák szemeik elé a habsburgi ház, valamint a habsburgi országok magas politikai alapelveinek, — „szelidséggel párosult erő,“ — a legékesszólóbb megtestesülését. A trónörökös ruganyos, ifju — erős alakja az épp oly pompás, mint deli, igazán harczias magyar katonai gálában: valóban a legbeszélőbb képmása az erőtudatos, az uralkodni tudó férfiunak. És képzelhető-e gyönyörübb, elbájolóbb képmása a szivszelidségnek és lélekjóságnak, mint Stefánia trónörökösné megjelenése? A hol a trónörököspár oly igen jelentős utazásán megjelent, mindenütt lelkesült örömmel fogadtatott, utjukon mindenütt a loyalitás, az uralkodóház iránti szeretet és hüség virága fakad nyomukban.

Nem csak Boszniában, hanem már utközben Horvátországban, a melyen át vette utját Boszniába a fenséges utas pár, egy erős és okos politikai cselekmény hatását nyilvánitotta az utazás. Az első ünnepélyes szavak mindjárt, melyeket Rudolf trónörökös Zágrábban mondott, Horvátországnak Magyarországgal való felbonthatlan és széttéphetlen egysége leghatározottabb és legnyomatékosabb hangsulyozását illették: »drága gyöngye a szent koronának, melynek elidegenithetlen ékességét képezi. És mellette állt édes mosolyával és szeliden fénylő tekintetével a beszélőnek élettársa, lánya azon magyar herczegnőnek, ki mint a belgák királynője a brüsszeli kiállitáson mindennapos vendége a magyar kiállitásnak s nem fárad el hazájának fiai előtt gyermekkori nyelvének, a sziv valódi nyelvének hangjain bizonyitni, hogy mily hüen s bensőleg gondol mindig hazájára Magyarországra, mint nem feledi soha mindennapi imájába foglalni szülőföldjét. A horvátok hallották s megértették. Ha a derék bán, gróf Khuen-Héderváry, ezen félelem és gáncs nélkül való lovag, derekasan előre dolgozott s gyülölet, csalszövény s erőszakos nyeresség által meg nem tévesztve, melyek gátlólag, fenyegetőleg sőt tettlegesen ellenállólag vetődtek utjába, kiirtotta a gazt, megmunkálta a szántóföldet s egészséges maggal bevetette: ugy a trónörökös fellépése a felülről jövő áldást, az uralkodóház szentesitését adta az eredményes munkára s férfias szavai ugy fognak hatni, mint termékenyitő eső, melyet a trónörökösné fényes megjelenése szeliden melegitő nap sugárként kisért. Egy kellemetlen hang sem zavarta a horvát nép örömzaját, egyhangu lelkesedéssel kiáltották azon ezrek és ezrek, kik a, trónörököspár üdvözletére oda özönlettek „zsivió“-jukat szent István koronája jövendő viselőjének, Magyarország királyi herczegének ki mint ilyen a Horvátországban leendő uralkodásnak is váományosa. A moszkvai szlávegylet benyalói és becsapottjai félve huzódtak félre és Strossmayer, a fantaszták vezetője, betegnek jelentkezett: ők ma már csak egy elenyésző, tehetetlen kisebbséget képeznek, egy a maga utolsó, világosság nélküli rejtekhelyébe üzött konventikulumot. A horvát gyöngy meg van tisztitva minden szennytől, mely rá tapadva volt s ragyogva és fényesen ül szent István koronáján, elválaszthatlanul reá forrasztva, mint annak egyik legdrágább ékessége.

Nem kevésbbé hatalmasan és igazán, mint Horvátországban, jutott kifejezésre az okkupált területeken a népesség lelkesült örömzaja a trónörököspár fenség- és kellemteljes megjelenésével szemben A bosnyákok és herczegovczok teljes tudatában vannak a habsburgi jogar erejének és szelidségének, melynek védelme alá helyezte őket Európa; öntudatosan, belső meggyőződésből mutatják be hódolatukat az erő és szelidség megtestesülésének, ismerik az áldásokat, melyeket az okkupáczió hozott nekik különösen Kállaynak, ezen valóban mintaszerü állami administrátornak, kormányzata óta, tudják azokat teljes értékük szerint becsülni és a trón s a monarchia iránti hüségben s odaadásban ma nem állanak Ferencz József király örökölt népei mögött; ugy fogadják Rudolfot és Stefániát, mint jövendő czárjukat és czárevnájukat.

A Vaskapu. A képviselőház keddi ülését tulnyomóan az aldunai Vaskapu szabályozásáról szóló törvényjavaslat tárgyalása vette igénybe, mely beható, tárgyilagos és érdekes volt. Darányi Ignácz előadó előbb történeti visszapillantást vetett ez ügyre, majd kiemelte az abban fekvő magyar érdeket, utalt a befolyásra és hatalmi körre, melyet a szabályozás által az ország szerez; érdekes adatokat hozott fel a közlekedési akadályok, ugyszintén a személyi és áruforgalomra nézve s végül müszaki és pénzügyi szempontból világitva meg a javaslatot, azt elfogadásra ajánlá.

Károlyi Sándor gróf legtöképp azért nem fogadá el a javaslatot, mert a jelen pénzügyi viszonyok közt terhesnek s nem elhalaszthatlannak tartja. Ezen álláspontra helyezkedett később Apponyi gróf is, mig a mérsékelt ellenzék másik tagja, Bolgár Ferencz hadászati szempontból szólt a kérdéshez. Neményi Ambrus a szabályozás nagy jelentőségét fejtegette s mintegy felhivást intézett a hazai kereskedelemhez, hogy a szabályozás nyujtotta előnyöket használja ki. A szélső balról Helfy, Thaly és Orbán Balázs a javaslatot elfogadták. Thaly szóba hozta a Tisza-torkolat szabályozását, mig Orbán uj magyar gőzhajózási vállalat létesitését sürgeté. Hieronyminek Thalyval folytatott érdekes és szakszerü polemiája után Zichy Jenő gróf szólt még a javaslat mellett, mire aztán Baross miniszter felelt a mérsékelt ellenzéki szónokok ellenvetéseire, meggyőzőleg, hatással és élénk tetszést keltve.

Maga a javaslat ugy általánosságban, mint részleteiben elfogadtatott; a két helyi érdekü vasutra vonatkozó miniszteri jelentés, melyeket Neményi referált, észrevétel nélkül tudomásul vétetett. A telephonra vonatkozó javaslat a holnapi ülésre maradt.

Végül Baross miniszter megadta a választ Ivánka László interpellációjára, (a perjámosi vasut ügyében,) ki azt a házzal együtt tudomásul vette.

A hadgyakorlatok. Az idén a nagy hadtestgyakorlatokat takarékossági szempontból mellőzik. A hadosztálygyakorlatokat, az egyes hadtestek rendes gyakorlatainak befejezését, mint a „Bud. Corr.“ jelenti, az összes megtartják és ő felsége e zárgyakorlatok közül egy páron jelen lesz. Mindeddig ez ügyben végleges elhatározás nem történt, valószinü azonban, hogy ő felsége egy észak-csehországi gyakorlaton és a Belovár közelében Horvátországban tartandó zárgyakorlatokon fog jelen lenni.

A képviselőház munkarendje. A szesz kontingentálásról szóló törvény a képviselőház pénteki ülésén fog tárgyaltatni s valószinüleg ugyanakkor felel Tisza miniszterelnök Pázmándy, Ugron s gróf Apponyi interpellációjára is. Szombaton fogja a ház a szeszadón a főrendiház által eszközölt módositásokat tárgyalni, azután előreláthatólag több érdemleges gyülés a nyári szünetek előtt nem lesz.

Angol lap a király beszédéről. A „Morning post“, vezérczikkezvén az osztrák-magyar monarchia uralkodójának a delegácziókhoz intézett beszédéről azt mondja, hogy az uralkodó szavai inkább azt mutatják, hogy van ok az aggodalomra, mintsem azt, hogy a legjobbat remélhessük. Az osztrák-magyar monarchia békeszeretetét senki sem vonhatta még kétségbe; egyedül a czár az, a ki kezében tartja a kanóczot, a melytől az akna minden perczben felrobbanhat.

A párizsi kiállitás ügyében tett interpellácziók. Tisza Kálmán miniszterelnök a legközelebbi napokban, a mint a delegáczió albizottsági tárgyalásaiban szünet áll be, esetleg pénteken, vagy legkésőbb szombaton, a párizsi kiállitás ügyében hozzá intézett három interpellácziót felelni szándékozik. (Ezt lapunk más helyén is jelzi egy tudósitás.) Egyidejüleg Széchenyi gróf kereskedelmi miniszter is felelni fog a kereskedelmi kamarához intézett leiratok ügyében tett interpellácziókra. A szélső baloldal a kereskedelmi miniszter feleletéből meg fogja tudni, hogy éppen Széchényi gróf nem fektetett semmi sulyt a leiratok titokban tartására.

A hazafias szász tüntetés. A mint tudjuk, Szeben megye közgyülésén Wolff Károly dr. az erdélyi szászok részéről loyális nyilatkozatot tett, melyet Bethlen gróf főispán megelégedéssel vett tudomásul. E nyilatkozatra vonatkozólag következőket olvassuk a „Neue Fr. Presseben:

A szembeötlő ok nélkül tett loyalitási nyilatkozatnak nevezetes előtörténete van, mely az esemény jelentőségét kellő világitásba helyezi. Midőn Vilmos német császár meghalt, az erdélyi szász evangélikus egyház részvét iratot intézett a német birodalmi kormányhoz, és a Teutsch szuperintendens által szerkesztett feliratot rendes módon Tisza miniszterelnök, illetőleg a külügyminiszterium és a bécsi nagykövetség utján küldték el a német kormánynak. Ez iratban, a vége felé volt egy betoldott mondat, mely a törzs hazaszeretetéről szólt, s mivel nem volt épen ügyesen stilizálva, azt is ki lehetett belőle olvasni, hogy nem a magyar haza iránti hüséget értik a törzshaza iránti hüség és szeretet alatt.

Nemrég, a megfelelő utakon köszönő levél érkezett a német birodalmi kormánytól az erdélyi szász evangélikus egyházhoz. Tisza miniszterelnök egy leirat kiséretében küldte át e köszönő levelet, mely leiratban idegenkedését fejezte ki a félre nem magyarázható mondat felett. Tisza miniszterelnök előre kijelenté, hogy kizártnak tartja a rosz szándékot, mert ha azt feltételezné, akkor az illető mondatot felségsértésnek kvalifikalhatnák s annak fogalmazója ellen, e szerint kellene eljárni. Mivel azonban nem tételez fel ilyen szándékot, csak azt konstatálja, hogy nem voltak elég óvatosak ilyen kényes irat fogalmazásánál s felkéri az egyházközséget, hogy jövő esetek alkalmával minden lehető óvatossággal éljenek.

E leirat következtében megjelent Budapesten Teutsch szuperintendens, kihallgatást kért a miniszterelnöktől s azt a határozott nyilatkozatot tette, hogy ama mondatot félreértették, s az evangelikus egyháznak éppen nem volt szándékában ilyen titkos tendenciákat követni. Innen Teutsch szuperintendens Bécsbe utazott, kihallgatást kért ő felségétől s miután az esetet a legmagasabb helyen is megtudták s ott megbotránkozást szült, ismételte az uralkodóval szemben, hogy itt egy olyféle félreértésről van szó, melyet az erdélyi szászok egyáltalában nem akartak szándékosan elkövetni s azt mélyen sajnálják. Az uralkodó elfogadta a mentegetődzést, de kijelenté, hogy amaz irat fogalmazása épen nem volt korrekt.

Az erdélyi szászok tehát, hogy minden további gyanusitást elháritsanak, megragadták az első alkalmat, hogy a trón és a magyar haza iránti loyalitásukat félre nem magyarázhatóan kinyilatkoztassák s ezért tartotta meg Wolf ismert beszédét.

VÁROSI KÖZÜGYEK.

— A juniusi közgyülés. —

I.

— junius 13.

Arad város törvényhatósági bizottsága ma délután tartotta juniushavi rendes közgyülését a városatyák gyenge érdeklődése mellett.

A közgyülés szokatlanul csendesen folyt le, egyetlen tárgy sem keltett vitát. Csakis Barabás Péter bátyánk élénkitette kissé a rövid gyülést, ki ma különösen be-

Az „ARADI KÖZLÖNY“ tárczája.

(Junius 14.)

A professzor ur.

(Szezon tárcza.)

— Az „Aradi Közlöny“ számára forditotta: —

Lotusz.

Már késő éjjel volt és a tizennégy éves Károly még mindig kis szobácskájában ült az álmosan égő lámpa előtt és szorgalmasan tanult. A fiu szellemi tehetségei nem igen haladták tul a tudásnak azt a középszerü fokát, a minőt az iskola az övéitől megkövetel, de abban a rendkivüli szerencsében részesült, hogy mint egy professzor fia jött a világra és igy senki sem fog csodálkozni, hogy atyja a legszigorubb igényekkel lépett fel vele szemben.

A professzor urról meg volt irva, hogy az élet minden keserüségét keresztül érezze, mielőtt mostani állásába jutott. És az egész nehéz küzködés ideje alatt először, mint tanuló, majd mint tanárjelölt és végül, mint segédtanár leczkeadásból tengette életét s ezalatt nagyon lassan és észrevétlenül felejtette el a pedagogia azon müvészetét, a mit gépiesen nem lehet megtanulni és a mi abból áll, hogy a gyerek fejéhez az ut a szivén keresztül vezet.

Már fiatal évében, midőn szivét még nem vette körül a pedantéria durva burka, arra jött rá, hogy igen előnyös lesz, ha fakir mozdulatlan komolyságának álarczát ölti fel, mert ez által vélte elérni legbiztosabban a szülők megelégedését és bámulatát, de egyuttal tanitványai rettegését is. És igy csakhamar elérte hivatásában a tökéletesség tetőpontját. A szigoru és inkvizitori segédtanárból, rettegett, sőt gyülölt professzor lett.

De ez már megszokott dolog, hogy egy ilyen ember éri el a legszebb nevelési sikereket . . . A tanulók akár lángesztek, akár minden tehetség nélkül valók, sorra buknak szépen, ha nem vetik magukat alá annak a vasrendszernek a mi egyedül nyujt kezességet a tanév „eredményei“-ről. De mit határoz ez? Az életnek most olyan emberekre van szüksége, a kik az acél tulajdonságait egyesitik magukban: hajlékonyak és kemények egyszerre!

A professzor ur feleslegesnek, sőt ártalmasnak is tartotta, hogy tanitványainak egyéni hajlamait figyelembe vegye; hiszen a társadalom ma nem kivételes hanem tuczatembereket kiván, s e praktikus belátáson alapultak a professzor ur nevelési elvei. És különben is figyelembe vették-e egykor az ő egyéni hajlamait? Ő sem volt ment azoktól a rohamoktól, melyek az ő egyénisége specziálitását előtérbe akarták tolni, de az élet az ő kérlelhetlen szükségeivel és bajaival minden nap százszor mutatta meg neki, hogy mennyire oktalan lenne, ha ő különb akarna lenni a többieknél. Az üllő és kalapács közé kerülve aztán, egész ember lett belőle . .

Az természetes, hogy egy ember, a ki elveit saját magán olyan kitünőknek tapasztalta, nem fog semmi eltérést engedni azoktól sem hivatalában, sem családjában; sem magának, sem pedig másoknak.

Tisztán elvből voltak tehát szabályozva az ő atyai érzelmi is. Ő sem szerette kevésbé egyetlen fiát, mint bármelyik apa, csakhogy ő saját módjával szerette. Nála nem fordultak elő holmi enyelgések, nem volt helye semmi tuláradó érzésnek, hanem csakis az öntudatos szigor uralkodott körülötte, a mi aztán néha jó akaró zsarnokságná fokozódott. Könnyebbé akarta tenni gyermekének a helyzetet, már előre, hogy ne ismerkedjék meg később a szegénység kényszerü megalázkodásával, de ezt ugy tette, hogy a fiu ne jöjjön szerencsés helyzetének tudatára sem.

De a milyen nagyszerűen tudta a professzor ur elveit a valósággal összeegyeztetni máskor, gyermekének meg nem értett s nem ismert lelkén éppen annyira kellett azoknak hajótörést szenvedni.

— — — — — — — — — —

A lámpa, melynek olaja már a végére járt, a kis szobát kellemetlen s nyomasztó füsttel töltötte el. A fiu becsukta könyvét. A holnapi vizsgára megemésztette a kellő anyagot. Szemei fájóan sajogtak és homlokát izzadtság lepte el. Majd kinyitotta az ablakot és mohón szivta magába az éji friss levegőt. A harangokon az első reggeli óra kongott el. Először a közeli templom tornyában, aztán kórusban folytatták a többi toronyórák, majd távolabb, majd közelebb. Jól ismerte valamennyit hangjukról. E kongó hosszantartó érczhangok az István toronyból jönnek. Az a komoly teli hang a szent Károly templom harangjáé.

Igy ült álmodozó gondolatokba elmerülve. A hüs reggeli levegő végre megtéritette nyugtalan szunnyadásából és lefekődt ágyára olyan órában, mikor az utczák a napfelkelésével kezdenek megelevenedni. De még ez a rövid idő is, mit a nyugalomnak szentelhetett, sem volt álom nélküli. Látta magát a tanteremben a katedrán, hallotta saját hangját a mint a professzor kérdéseire felel és hallani vélte ennek dicsérő szavait, mik az ő feleletének szólottak.

Ha egy olyan álomból ébredünk fel, a mely kellemes képeket csalt elénk, legtöbbnyire kellemetlen érzés fog el, mert — különösen az ébredés pillanatában — az ellentét az álom csalképe és a való között kétszeresen érezhető. Károly ezt nem érezte, e látományt jó jelnek vélte elkészültségének tudatában és midőn a reggelihez ült, olyan jó kedvet mutatott, a mit szülei és különösen anyja rég nem tapasztaltak.

Az anyja — egy kicsike, gyönge asszonyka, világos szürke szemekkel, melyek mindig ugy villogtak, mintha mindig könyekkel lettek volna tele — megsimogatta a Károly szőke, lágy haját és mondá:

— Milyen sápadt vagy, gyermekem! Bizonyosan nagyon sokáig tanultál. Még mielőtt elaludtam volna, láttam szobád ajtajának nyilásán a lámpafényt csillogni!

— Te persze ismét sajnálod, — mint rendesen — azért, hogy kötelességét teljesitette, — jegyzé meg a professzor ur némi keserüséggel hangjában.

Az asszony ajkai megremegtek, mintha valamit mondani akart volna, de hallgatott. Ő épen ugy félt a professzor urtól, mint akármelyik tanitványa.

— Hinni akarom, hogy kellőleg elkészültél! — fordult a fiuhoz, a ki atyja hideg és fürkésző tekintetétől önkénytelenül elpirult, habár nem volt semmi oka reá.

— Igen papa, — volt az alig hallható válasz, miközben a szigoru tekintet sugaraitól mik bénitólag hatottak reá, szemeit a földre szegzé. Ő oly szorgalmasan tanult és most mégis olyan érzés fogta el, mintha az egész készültsége hirtelen elpárolgott volna.

— Na, hadd lássuk! A professzor ur több kérdést intézett a fiuhoz a melyekre az — habár félénken is — de megfelelt. Ugy látszik a professzor ur megvolt elégedve az elővizsgával, mert ellenkező esetben Károly bőséggel megkapta volna a feddés szavait, miket különösön gyermekével szemben nagy hatással használt.

Mielőtt a fiu iskolába indult volna, megakarta apja kezét csókolni. Mint minden gyermek, midőn valami fontosabb, rendkivülibb esetnek néz eléje, — legyen az akár csak egy zárvizsga, — szüleinél keres gyámolitást és bátorságot, ugy Károly is ma különösen érezte a szükségét annak, hogy bár egy barátságos tekintetet kapjon atyjától. De ez most is csak a professzor ur maradt.

— Jól van jó! — szólt elutasitólag intve és tovább olvasott az előtte fekvő könyvből. Éppen igy szokott tenni olyankor, midőn egyik-másik tanitványát visszaküldte a padok közé, mert nem tudott jól felelni.

Károly pillanatra megállott s szemei könyben usztak, midőn megfordult, hogy kimenjen. Szive oly erősen dobogott, mintha még a nyakán is érezte volna annak ütését.

Szeretett volna atyja elé borulva könyörögni: Kinozzál, verj véresre apám, de csak egyszer beszélj hozzám nyájasan s barátságosan és csak egyszer tekints bár rám ugy, mint más szerető szülők tekintenek gyermekükre!

E jelenetnek nehéz érzése elválhatlanul kisérte őt az utczán s az iskolában is; átolvasta még egyszer a vizsga tárgyait, de miközben ajkai gépiesen mormolták a szavakat, azalatt gondolatai messze kalandoztak hazáig, a hol szivét ugy bántották. Folyton két szemet látott magára irányozva hidegen, kegyetlenül, irgalom nélkül.

A bizonytalanság kétséges érzete fogta el, aminek nem tudott nevet adni. A betűk összefolytak szemei előtt és emlékezete kezdte elhagyni. Erőszakosan kellett magát összeszednie, hogy magához térjen, midőn a nevén szólitotta a tanár.

Nyugtalan vonások, remegő ajkak, bizonytalan hang: ez elég lett volna sorsa eldöltére. Természetes, hogy az a férfi kinek az a hivatása, hogy a gyermekeket gondolkozó lényekké alakitsa, néha olyan nagyra tartja lélektani éleslátását, a mitől messze áll. Ez most is ismétlődött. A tanár is évről évre azt tapasztalta, hogy feleletközben a határozatlanság és félénkség napnal világosabban mutatja, hogy a tanitvány készületlen.

Károly szinte tudta ezt és ez a körülmény még csak nagyobbitotta az ő zavarát. Társai közül nagyon sok merészséggel és szemtelenséggel segitett volna magán, de ő mindezen rossz tulajdonokkal nem rendelkezett.

Hiszen ő mindent megtanult. Nem volt egy sor sem a könyveiben, a mit ne tudott volna és mégis a szavak akadozva és minden összefüggés nélkül folytak le ajkairól, mert minden uj kérdésnél atyját vélte hallani . . .

A tanár nem mondta ki határozottan hogy nincs megelégedve a feleletekkel, de Károly érezte ezt magában, még ha a tanár arcza és mozdulatai nem is adták volna tudtára.

— Jól van, — a tanár intett, hogy lépjen el és lassan, bizonyos jelentőséggel jegyezte be noteszébe a fiu kalkulusát. A tanitványok közt azonban tudva volt, hogy a tanár mikor oly nagy gonddal rajzolt le egy egy kalkulust, az bizonnyal vagy 5-ös vagy 6-os szokott lenni.

Sápadtan és nesztelnül ült le Károly helyére. Szomszédja, egy barna fürtü fiu, kinek szeméből a jóság tüze csillámlott ki, odasugta neki vigasztalásul, hogy legalább is „elégséges“-t kapott.

Károly hallgatott. Az óra végén a többiek példájára, szintén kérdezősködhetett volna a tanárnál, hogy minő jegyet kapott, de nem mert bizonyságot szerezni magának.

Szomorun és lesujtva ment hazafelé.

Minden tárgyból jól felelt s csak ebben az egyben járt rosszul, pedig ez okozta máskor a legkisebb gondot. Ezért ugyan nem vesztené el az esztendőt, de szigoru atyjára gondolt, a kinek néma haragja győtörné folyton. Szemrehányást tett magának, hogy az egyetlen alkalmat — melylyel atyja szivéhez közeledett volna, — elszalasztotta.

És ha még szünidő után is megbukna?

Nem volt bátorsága szülei elé kerülni. Egyenesen kis szobájába ment és bereteszelte annak ajtaját. Az ágyra vető magát azonnal és könytől áztatott arczát a párnák közé temette el.

Kevés idő mulva kopogtak ajtaján. Atyja volt, ki beakart jönni.

— Mindjárt, mindjárt papa! — hallatszott belülről tisztán és nyugodtan a fiu hangja. És mivel az ajtó nem nyilt ki azonnal, a professzor ur ránczba szedte homlokát. De hallga. Most gyorsan nyitják fel bent az ablakot . . . . . Nem volt ez egy tompa zuhanás?

— Károly! — Semmi felelet.

A férfi oda ment, — már nem a professzor ur volt többé, hanem a halálra ijedt apa, — testének egész sulyával az ajtóra dőlt, s az nagy zajjal beszakadt.

A szoba üres volt. Egy ugrással az ablaknál termett. Alant a mélységben össze-

széles volt s a három izben is felszólalt. A napirend felvétele előtt ő volt az első szónok és az ő buzgolkodásával ért véget is a közgyülés.

Nagyobb fontosságu tárgy nem volt napirenden s tanács előterjesztései csaknem minden tárgyában elfogadtattak.

Volt egy választás is napirenden; egy megürült városi segédtiszti állás töltetett be, de ezuttal ez is simán folyt le, nem is volt szükség az előre rendelkezésre bocsátott szavazóczédulákra, mert az állásra egyhangulag választották meg Murády Almost, „Murády bácsi" egyik tehetséges fiát.

Részletes tudósitásunk a következő:

Fábián László főispán elnöklete alatt jelen voltak: Salacz Gyula, Institóris Kálmán, Urbányi János, Perger János dr., Pareoz István, Sarlot Domokos, Varjassy Lajos, Reicher Béla, Tiszti Lajos, Dániel Kálmán, Csiky Károly, Virágh Lajos, Darányi János dr., Varjassy József, Boros Béni, Schuszter Illés, Mátyók Pál, Barabás Péter, Nikolics Péter, Bund Henrik, Reicher Károly, Urbányi Béla, Árkay Kálmán, Barabás Béla, Kerner Péter, Márek Samu, Sonntagh Gyula, Kneffel Károly, Millig Mátyás, Pekár Károly, Barkó Ferencz, Schöpkesz Ede, Böhm Lajos, Prodanovics Dóme, Tarjányi Vilmos, Domonkos Lajos, Avarffy Géza, Vizer Péter, Nagy Kálmán, Pálffy Ede, Mosóczy Gábor, Reicher Ferencz, Fényes Dezső, Wallfisch Armin, Klein Samu, Scholz Gyula, Tenner Armin, Hász Sándor, Heeger Ernő, Bing Ede, Remetey F. Károly, Kiss István Kiss Armin, Müller Károly, Grünwald Ferencz, Mittner József, Szalay Károly, Avarffy Ferencz, Adler Lipót, Antonovics Miklós, Steinhardt Mór, Verbos Adám, bizottsági tagok és Dálnoky Nagy Lajos főispáni titkár.

Elnöklő főispán a közgyülést megnyitván, üdvözli a törvényhatósági bizottság tagjait.

A napirend felvétele előtt Barabás Péter a belvárosi utczák rendezése, uj utczák nyitása és közterek kijelölése tárgyában inditványt nyujt be, mely Fábián László főispán inditványára a közlekedési bizottságnak adatott ki azzal az utasitással, hogy addig is mig a városnak szabályozása megtörténik, a legszükségesebb és legsürgősebb utczarendezésekre vonatkozólag tervet készitsen.

Aggvölgyi Lajos a mult hóban elhunyt törvényhatósági bizottsági tag elvesztése fölötti fájdalmát a közgyülés jegyzőkönyvileg megörökiteni határozta.

Barabás Péternek ezzel kapcsolatosan felvetett azon inditványát, hogy határoztassék el mikép a városi képviselők halála ezután a városházán kitüzendő gyászlobogóval jeleztessék, — a közgyülés mellőzte.

A napirendre térve, a polgármester havi jelentése, melyet lapunkban egész terjedelmében közöltünk, felolvasottnak tekintetvén, tudomásul vétetett.

A vallás- és közoktatási miniszterium a városi községi iskolák részére a folyó évre csak 2000 frt államsegélyt engedélyezett. A költségvetésben e czimen 3000 frt volt előirányozva, minélfogva 1000 frt leiratni rendeltetett.

Csávás István városi rendőr részére a közgyülés által megszavazott kegydijat a belügyminiszter jóváhagyván, e kegydij f. évi junius 1-től utalványoztatott.

A Herschka Mór-féle ösztöndijalapitványról kiállitott alapitó-leveleket a vallás- és közoktatásügyi miniszterium jóváhagyva leküldvén, egyik példánya a titkos levéltárba leendő elhelyezés végett a polgármesternek, másik példánya Hász Sándor végrendeleti végrehajtónak kiadatik.

Az iparos-tanuló-iskolák és a kereskedőiskolák felett felügyeletet gyakorló iskolai bizottságokba beválasztandó tagok mandátumának 3 évre való kiterjesztése iránt a miniszterium rendelete tudomásul vétetvén, a jövő tanévtől kezdve ily időtartamra fognak a bizottság tagjai megválasztatni.

A számonkérőszék eljárásának eredményéről beterjesztett jelentés, — mely szerint az összes városi hivatalokban az ügykezelés a törvények és szabályoknak megfelelő rendben találtatott, — tudomásul vétetett.

Ezután következett a Lendvay Bélának fegyelmi uton történt elmozditása folytán üresedésbe jött városi segédtiszti állásnak betöltése.

A kijelölő bizottságba elnöklő főispán által kineveztettek: Árkay Kálmán, Bink Ede és Schuster Illés; a közgyülés által beválasztattak e bizottságba Varjassy József, Hász Sándor és Tarjányi Vilmos.

Négyen pályáztak az állásra: Murády Almos, Müller Lajos, Junga János és Bera Sámuel, kik miután a törvényes képesitéssel rendelkeznek, valamenynyien kandidáltattak. — Megválasztatott egyhangulag Murády Almos, ki már 3 év óta áll a város szolgálatában mint dijnok.

A Kölcsey egyesület átirata folytán Asztalos Sándor arczképe és lovagostora a megyei muzeumnak a város tulajdonjogának épségben tartása mellett átengedtetik, s a muzeumi bizottságba a törvényhatósági bizottság kebeléből Varjassy József és Barabás Béla dr. választatnak meg.

Az iskolaszék javaslata a városi szervezeti szabályzatban az iskolafelügyelői teendőkre vonatkozó 58. §. módositására vonatkozólag elfogadtatott és jóváhagyás végett a miniszteriumhoz felterjesztetik. E módositások lényegesebb részeit volt alkalmunk annak idején közölni.

Szencz A. városi hivatalszolga részére kiutalványozott 75 frt gyógyitási költség visszatéritése alól felmentetett.

A belügyminiszterium intézvénye, melylyel a honvédegylet részére megszavazott 200 frt évi segélyt jóváhagyja, tudomásul vétetvén, e czimen hasonló összeg a jövő évi költségvetésbe is felvétetni rendeltetik.

A gazdasági széknek több rendbeli előterjesztése városi földek és a szinház épületben levő bolthelyiségek és lakások bérbeadására vonatkozólag, tudomásul vétetett, illetőleg elfogadtatott.

Blázi Alajos szobafestő vállalta el árlejtés utján a nagykőruti leányiskolánál a szobafestői munkát, most azonban vonakodik aláirni a szerződést. A közgyülés elrendelte, hogy ha 8 nap alatt nem jelentkezik a szerződés aláirására, kárára és veszélyére egy ujabb árlejtés megtartatik.

Brunhuber Nándor és fia Kálmán czég abbeli kérelmének, hogy a várostól bérbe birt falerakodó hely bérleti kötelezettsége alól felmentessenek, hely adatott és ennek bérbeadására az árlejtés megtartása elrendeltetett.

Krebsz Antal Sarkad, határutczai 8., Fitus József Illés utczai és Kohut Ferencz Eva-utcza 1. c. számu ujonnan épült házaik után a szabályrendelet értelmében a 12 évi adómentesség megadatik.

Simay István iskolafelügyelő tudvalevőleg hivatkozással arra, hogy már 35 év óta áll a tanügy szolgálatában megrongált egészségére való tekintettel nyugdijazását kérelmezte. A közgyülés által a nyugdijszabályzat értelmében egészségi állapotának megvizsgálására Darányi János, Pollák Gyula és Schuszter Illés orvosok küldettek ki. A nyugdijazás iránt az orvosi vélemény beérkezte után fog azután a közgyülés határozni.

A belügyminiszter leirata az 1887. évi zárszámadások és a behivott tartalékos katonák családjának segélyezésére létesült alap kezeléséről szerkesztett számadás jóváhagyása tárgyában tudomásul vétetvén, a számadóknak a felmentvény megadatott.

Az arad-csanádi vasutaknak palotájához a távirda-huzalok oszlopainak felállitása megengedtetett, azonban az oszlopok felállitási helyének megállapitását a tanács tartja fenn magának.

Az iskolaszék jelentésére a város tulajdonát képező használaton kivül álló ócska iskolai padok közül 10 drb Kovaszincz községben létesitett magyar tannyelvü magán népiskola használatára átengedtetett.

Végül a szinházi füstelvezető ajtóknak mentett helyről való szétnyitására szolgáló készülék és a zsinórpadláson egy uj vasajtónak készitése 700 költséggel engedélyeztetett.

Ezzel a tárgysorozat kimeritve lévén, a közgyülés fél 6 órakor véget ért.

Külföld.

Miniszterváltozás Romániában. Bukarestből jelentik a „Pester Correspondenz"-nek: A külügyminiszter átveszi a közoktatásügyi minisztertől a kereskedelmi tárcza ideiglenes vezetését. — Carp ur tudvalevőleg nemcsak a legbefolyásosabb, hanem egyszersmind azon tagja is a kabinetnek, a ki leginkább óhajt Ausztria-Magyarországhoz gazdaságilag közeliteni.

Az oroszok — római katholikusok. Néha, néha, elvétve egyes oly hangok juttnak el hozzánk Oroszországból, melyek arról tesznek tanuságot, hogy az általánosan felkaroltnak látszó panszláv áramlat megett, más szellemü áramlatok is vannak Oroszországban, melyek most alakulnak szemünk előtt és egy-egy felszólalásukkal életjelt adnak magukról. Az orosz viszonyok egyik ismerőjétől kapott következő tudósitásunk egy ily érdekes jelenségre utal, irván:

»Nemrégiben ismertettük „Panszláv tervek" czimü közleményünkben a panszlávok törekvéseit. Most meg egy éppen ellenkező áramlat hire érkezik hozzánk. A „Dziennik Poznanski" ugyanis azt irja, hogy a Pétervárott s általában a tudós világban jó névnek örvendő Szolovjev Vladimir orosz egyetemi tanár a mellett agitál, hogy az oroszok hagyják el az ugynevezett „igaz hitet" és vegyék fel a római katholikus vallást. A jeles tanár most Párisban időzik, a hol Wittgenstein, szül. Barjatinszkij herczegnő vendége s állitólag ez utja is összeköttetésben áll az ő eszméinek propagálásával. Oroszország feladata, Szolojev szerint, egyáltalában nem a panszlavizmusban keresendő, hanem abban, hogy felvévén a r. kath. hitet, ezt friss erővel gyarapitsa s mint nagy katholikus állam összekötő kapocsul szolgáljon Európa és Azsia közt. — Az igaz hit nagyon is szük a vallásos orosz népnek s innen van az is, hogy annyi tömérdek szekta keletkezett már benne, Oroszország épen most készül, hogy ünnepelje a kereszténység felvételének 900. évfordulóját. Szolovjev szerint az a kereszténység, a melyet az oroszok felvettek, nem volt az igazi s Oroszországnak még egyszer ki kell keresztelkednie az igazság és szeretet szellemében. Megjegyezhetjük még Szolovjevről, hogy ő átalában mindig éberül résen áll a panszlávok minden törekvései ellenében s erős vágásokat osztogat nekik szellemes és nagy tudományos készültségre való czikkeiben, a melyek a legelső orosz folyóirat, a „Vjesztnik Jevropy" hasábjain szoktak megjelenni."

A Bismarck lapja a delegácziók megnyitásáról. A delegácziók megnyitásáról a „Nordd. Allg. Ztg." a következőket irja: „A politikai helyzet tekintetében ma első helyen az osztrák-magyar delegácziók megnyitása áll. A véderői czélokra szolgáló jelentékeny hitel kérése jelentőségteljes tartalmu nyilatkozatokra szolgált alkalmul, ugy a két delegácció elnökei, Smolka és Tisza gróf, mint Ferencz József császár és király részéről, mely nyilatkozatoknak, identikus jelleget kölcsönöz két momentum, u. m. Ausztria-Magyarország szigoruan békés jellegü politikájának palástolatlan hangsulyozása, valamint annak a készségnek nyilvánitása, hogy tekintettel az általános helyzet bizonytalanságára, mind az az áldozat meghozandó, a mi a birodalom érdekeinek megvédésére szükségesnek mutatkozik. A delegacziók elnökeinek be zédére adott válaszában Ferencz József császár és király, első helyenirokonszenves szavakat szentel az elhunyt Vilmos császár »régi barátja és szövetségese" emlékének, a mely szavak, épp ugy, mint ama nem kevésbé benső viszony hangsulyozása, mely a fenkölt szónokot Frigyes császárhoz füzi, egész Németországban szivből jövő helyeslést és rokonérzelmü visszhangot fognak kelteni"

A belügyi válság Németországban még mindig nincs elintézve. A „Corr. de l'Est" hétfői idevágó levelének mintegy kiegészitéseül, utal arra, hogy Roggenbach bárón kivül, meg különösen Bennigsent, továbbá Achenbachot, Eulenburg grófot, Zedlitzet, Miquel-t és Persius-t emlegetik, mint Puttkamer esetleges utódait. Azonban az ügy személyi oldala mellékes. Az uj belügyminiszternek nem csupán az alkotmány betüje, hanem annak szelleme szerint kell kormányoznia, kell a közigazgatást vezetni, és ennek értelmében szükséges, hogy az akczió bizonyos eszközeit mellőzze, nehogy ez eszközök önczéllá váljanak. Az uj belügyminiszter feladata lesz az ország paczifikaczióját amaz ellentétek elsimitásával kezdeni meg, a mely ellentétek Puttkamer keze alatt mind élesebbé váltak. Végül kivánatos, hogy az állami főbb ügyeket a miniszterek ne külön-külön saját felelősségükre, hanem kollegiálisan, a minisztertanácsban intézzék el.

Legujabb posta.

— Uj válság Frigyes császár állapotában. Tegnap esti táviratunkra egy uj tudósitást vettünk Berlinből, a mely szerint a császár állapota, melyben délelőtt némi javulás mutatkozott, délutánra sulyosan rosszabbra fordult. A táplálék bevezetése lehetetlenné vált és este már mesterséges uton kellett a tápanyagot a császár gyomrába juttatni. Habár az orvosok éjjelre még nem félnek a katasztrófa beálltától, de kétségtelen, hgy az állapot a legválságosabb és reménytelen. A délután folyamán a láz is visszatért és este felé már igen magas fokra hágott.

A láz később mindegyre fokozódott, állapota egyre aggodalmasabbá vált. Vilmos trónörökös visszajött Hoppegartenből és még éjjel 11 órakor kiment Potsdamba. Bardeleben tanárnak is, tekintettel az eshetőségekre, egész éjjelen át kint kellett maradnia, bár az éjszaka még közvetlen veszedelemtől nem tartottak.

Bécsi diplomácziai körök Frigyes császár állapotáról Berlinből aggodalmat keltő hireket kaptak. E hirek szerint remélik ugyan, hogy a baj rosszabbra fordulásának még elejét lehet venni, de ha ez nem sikerül, már a közeli jövőre nézve igen sivár eshetőséggel kell számolni.

— Bismarck lemondása Berlini félhivatalosok azt állitják, hogy a miniszterválság még mindig tart, hogy Bismarck is le akar mondani, s hogy egyelőre csak a császár állapotának rosszabbodása miatt marad. Friedberg igazságügyér Bismarckkal való nézeleltérések miatt beadta lemondását, melyet azonban a császár nem fogadott el. Hétfőn Bismarckot a császár nem fogadta, mig Friedberget bebocsátották kihallgatásra.

— Szerbia forradalom előtt (?) Belgrádból érkező jelentések szerint az ország belsejéből érkezett hirek szerint a szerb vasut több pontán fölszedték a sineket. Sok radikálist elfogtak, különösen az uzsikal kerületben. Belgrádban letartóztatták a radikális „Odjek" szerkesztőjét Milicsevics Istvánt és egy osztrák születésü tekintélyes polgárt, Riss Lajost.

Táviratok.

— A magyar delegácziókból. —

Budapest, jun. 13. (Az „Aradi Közlöny" ered. távirata.) A magyar delegáczio hadügyi albizottságának mai ülésében a hadügyminiszter kijelentette, hogy uj szervezések nem szándékoztatnak, hanem csupán mozgositás esetére czélba vett alakitások készittetnek elő. A keretek felállitása által csakis arról van szó, hogy a jelenlegi viszonyok számba vétessenek és hogy a papiron már korábban meglevő rendszabályok a gyakorlatba átvitessenek vagyis a hadsereg gyorsabb működésre képessé tétessék. Némely kiadások azért irányoztatnak elő a rendesek közt, ámbár rendkivüliek közzé tartoznak, mert senki sem ismeri az 1889. végén fennálló viszonyokat A lovasság szaporitásáról nincs szó. A mozgositás szükséges esetén minden pillanatban végrehajtható uj intézkedések nélkül is. A hadsereg fejlesztése azonban mindig ujabb kötelességeket ró a hadügyi kormányzatra.

— A német császár betegsége. —

Potsdam, jun. 13. (Az „Aradi Közlöny" eredeti távirata.) Minthogy a császár mostani állapota mellett a tápcső bevezetése veszélylyel jár, csak Mackenzie adta beleegyezését a készülék alkalmazásához miután az összes orvosok egyhangulag elismerték, hogy a módszer szükséges volna a császár életének meghosszabbitása czéljából. Mackenzie még szombaton beillesztette az uj kanule, miután a gégefő és tápcső közt összeköttetés képződött. A császárnak Mackenzie napjában többször hig táplálékot ád be.

Az

„ARADI KÖZLÖNY"

(Megjelen minden nap.)

Előfizetési feltételei.

Helyben házhoz hordva:

Egy évre	12 frt — kr
Fél évre	6 „ — „
Negyed évre	3 „ — „
Egy hóra	1 „ — „

Vidékre szétküldve:

Egyévre	14 frt — kr
Fél évre	7 „ — „
Negyed évre	3 „ 50 „
Egy hóra	1 „ 20 „

Vidéki t. előfizetőinket kérjük, hogy az előfizetési dijakat mielőbb beküldeni sziveskedjenek, hogy a lap pontos expedicziója fennakadás nélkül teljesithessük.

Az „Aradi Közlöny"
kiadóhivatala.

NAPTÁR.

Junius 14. Csütörtök. Romai katholikus naptár: N. Vazul. Prot. naptár: Elizeus. Görögorosz naptár: (junius 2.) Áldozó csütörtök. Nap kél ¼ óra 1 perczkor, nyugszik 7 óra 59 perczkor.

— „A Kölcsey könyvtár" kedden és szombaton délután 3—4 és pénteken délelőtt 11—12 óra közt használható.

HIREK.

Arad és vidéke.

— Hadgyakorlatok. Az idei hadgyakorlatok terve már megérkezett a hadtestparancsnokságtól az aradi várba. A tervezet értelmében a 33. gyalogezred első zászlóalja julius 19-én megy el Aradról vasuton Fehértemplomba, a hol szeptember 7-ig tartanak a gyakorlatok. A 39. gyalogezred II. és III. zászlóalja julius 19-én érkezik Debreczenből Aradra s itt marad szeptember 8-áig. A szegedi 46-ik gyalogezred — mint már emlitettük — augusztus 5-én jön Aradra és szinte szeptember 8 ikáig marad itt, a mikor mindkét ezred Nagyváradra megy. A nagygyakorlatok Nagyváradon szeptember 7-én érnek véget. — A VII. hadtest-tüzérezred 13. 14. és 32. ütegosztálya is Aradon tartja lőgyakorlatait jul. 29-től augusztus 25-ig. Ezekből láthatólag julius és augusztus hónapokban ugyancsak élénk katonavilág lesz Aradon.

— A közmüvelődési egyesületek, mint tudjuk, mult évi október 9. és 10-én kongresszust tartottak Budapesten. A kongresszus naplója most jelent meg külön nyomatban. A kongresszus lefolyását annak idején ismertettük. A napló a jelentősebb felszólalásokat szó szerint közli, s az első ülésről szóló tudósitásban fel van sorolva az, hogy az aradi Kölcsey-Egyesületet a kongresszuson Dömötör László és Jancsó Benedek dr. tanárok képviselték, Gerlóczy Károly budapesti alpolgármesternek a közmüvelődési egyesüle-

---

zuzva, véresen hevert gyermekének holtteste. . . . . .

A professzor ur nem sirt, midőn a koporsót lezárták, — kedves Senecáját olvasta, — a távolba nézett megüvegesedett száraz szemekkel, mély gondolatoktól ellepve.

Sejtelme támadt talán gyermeke koporsójánál, hogy mathematikai formulák szerint s a puszta ész által nem lehet az emberi érzelmet megismerni és befolyásolni, hanem hogy csak is a szív érzelmei vezethetnek, tanithatnak meg erre.

Egy veszélyes titok.

(Angol regény két kötetben.)

— Az „Aradi Közlöny" számára forditotta: —

(46. folyt.) **Denise.**

II. KÖTET.

TIZENNEGYEDIK FEJEZET.

A kigyó.

On ma korábban ment ki, mint máskor, miss Bartley, — mondá Hope.

— Igen, korábban — volt a felelet. Tudom, hogy ön ilyen tájt mindenkit szivesen fogad, a ki akár minő ügyben önhöz fordul. Szivesen megverném mindanyiukat, ha látom, hogy semmiségekkel vesztegetik az ön drága idejét! De én nem vagyok jobb, mint a többiek . . . . hiszen én is azért jöttem, hogy az ön drága idejét igénybe vegyem. Igen, kedves mr. Hope. ön az egész világnak helyreállitja a romlott holmiait . . és igy én is kérni akartam, segitsen én rajtam is, hogy segitsen jövőmen.

Hope első érzése az volt, hogy e bájos naiv s pajzán gyermeket karjaiba fogja és csókokkal halmozza el. De minthogy ez tiltva volt neki, ugy még feszesebben viselte magát mint rendesen.

— Az ön jövőjét miss Bartley? mondá. Hiszen az a lehető legfényesebb lesz . . On egy növekvő vagyonnak és befolyásnak örökösnője lesz.

— Vagyon és befolyás! — ismétlé a fiatal leány; mit ér az, ha szivünket zuzzák szét! Oh mrs. Hope, papa oly szivtelen iránt a m . . . megtiltotta, hogy ő vele beszéljek. Ez a tilalom már későn történt, — tevé hozzá.

— Ez az, a mitől féltem, — mondá Hope, — már régen sejtettem . . .

— Sejtette? — vágott közbe Mary elkésve; mit sejtett ön?

— Hogy ön és Clifford Walter . . . itt Hope megakadt.

— Nos? — kérdé Mary, bensejében reszketve, de mégis nyugodt hangon.

— Hogy ön és Walter el vannak jegyezve.

Mary fellélekzett. „Hogyan jött ön erre? — kérdé lesütött szemekkel.

— Némi bizalmasságot vettem észre. . . Nem, ez tulzott kifejezés! De több elfogultalanság van közlekedésükben, mint rendesen. Már Belgiumból való visszatértem óta azt a benyomást nyertem, mintha már tulestek volna az előzményeken és mint egy máshoz tartozók nézik egymást.

— Ön iszonyu ember mr. Hope, — mondá a fiatal leány és igyekezett benső reszketését visszatartani, — papának van szeme és nem lát, ön azonban megijeszt éleslátásával. De ön nem figyelne olyan nagyon, ha egy kicsit nem szeretne is.

— Csak egy kicsit, miss Bartley?

— Kérem, mondja Mary.

— Mary! En önt mint beteges gyermeket ismertem és aggódtam miatta, — ki is ne tette volna? — láttam miként fejlődik e észségben és erőben és minden jó tulajdonságban . . . .

— És látta, mikor a vizbeestem és e miatt halálra ijedt. De azt én jól tudom, semmit sem szeret jobban az ember, mint azt, a ki elkinoz bennünket, különösen, ha tudjuk, hogy szeret. — És én önt szeretem mr. Hope, teljes szivemből szeretem, és esküszöm, hogy egész életemen át alkalmatlankodni fogok önnek. Ah! itt jön valahára! — szakitá félbe magát, miközben néhány lépésnyire ment Walter elé; azután ismét visszafordult! — Elfelejtettem, — mondá és ezalatt nagyon komolynak és ártatlannak nézett ki.

Walter a szokott hevességével közeledett Mary felé.

— Oh Mary, mi jó tőlled! — kiáltott eléje, de az betartotta füleit.

— Nem, nem szabad egymással közlekednünk; ekkor egy feszes üzletember vonásait öltve, mert tökéletes szinésznő volt, ha akarta, még hozzá tette: Minden közleni valóját ezen urnak, mr. Hopenak fogja mondani. Ez majd hozzám juttatja és én a kellő figyelemmel fogom megvizsgálni.

Walter nevetett. — Szellemes tudósitási eszköz, — mondá.

— Természetesen szellemes, — volt a Mary felelete; én már ilyen vagyok.

— Nem, fiatal nép, — mondá Hope, — én nem tudom hogy találnák-e időt szóbeli értekezletekre; de azt hiszem, hogy mindkettőjüknek más módon lehetek hasznára. Az ön atyja, Walter mr. Bartleyra unszolta ügyvédjét és mi ennek a következménye? Először is megtiltotta mrs. Bartley Marynak, hogy önnel beszéljen, és másodszor perre kerül a sor, a mi atyjára és önre nézve veszteséggel fog végződni. Mr. Bartley elküldte nekem az ügyvéd levelét: ez az ember azon véleményen van, hogy felbonthatja szerződésünket, ha álnoksággal vádol. Tehát az ön első teendője az lesz, hogy felkeresi az ügyvédet és biztositani fogja, miszerint álnokságról itt szó sem lehet.

Nem érne semmit, ha atyjának mostani dühében akarnánk vele tárgyalni, de önt figyelmeztetem arra, hogy évekkel ezelőtt felkerestem Clifford ezredest és megmondottam neki, hogy földjén gazdag széntelepek vannak. Akkoriban majdnem lábaihoz borultam, hogy a szén kiaknázására birjam.

— Es csakugyan ugy történt, mr. Hope?

— Megtörtént, és én meg is esküszöm rá. Mert Bartley bizonyára kényszeriteni fog az eskü letételre, ha a szerencsétlen per tárgyalásra kerül.

— De mit válaszolt akkor önnek atyám?

— Barátságosan és udvariasan fogadott. Akkor tájt olyan szegény voltam akár a templom egere, egy kopott, portól ellepett vándor; ő a finom előkelő férfi, a mi mindig volt, ha nem hagyta magán uralkodni hevességét. Azt mondotta nekem, hogy a környék különböző birtokossai vagyonukat vesztették a szénkeresés mellett és hogy ő sem pénzét nem akarja elpazarolni, sem ujjait bemocskolni. Azonban megköszönte szolgálati készségemet és megjutalmazott tiz shillinggel.

— Oh! — kiáltott fel Walter, mialatt kezével elfedte arczát és Mary Hopehoz közeledett s gyöngéden és nyugodtan tevé kezét annak vállára, mintha meg akarna védeni további hasonló bántalmak ellen.

— Mit akartok gyermekek? — mondá Hope, a kinek nagy öröme telt a két fiatal ember részvétében, de sokkal büszkébb volt, semhogy utánna járjon; — több volt az ajándék, mint a mennyire becsülte az ezredes közlésemet és rám nézve valódi áldás. Utolsó shillingemet kiadtam és előttem volt még egy hosszu vándorut az ország egyik végétől a másikig, sarlóval, hegedüvel és kis Grace-ommal, a kit én . . . a kit én . . .

Hangja megakadt és Mary keze egy perczre a másik vállára nehezedett.

(Folyt. köv.)

tek életéről tartott felolvasásában pedig közölve vannak a kölcsey-egyesületre vonatkozó adatok is.

— **Az érettségi vizsgálatok** a gymnasiumban Petrovich Ferencz tankerületi főigazgató elnöklete alatt tegnap értek véget. 19 jelentkező közül 1 visszautasittatott az irásbeli után, a szóbelire bocsátott 18 közül 3 kitüntetéssel, 3 jól, 10 egyszerűen érettnek nyilvánittatott, mig 2 egy-egy tárgyból két hónapra visszavettetett. A reáliskolában ma tartatik meg az érettségi vizsgálat.

— **A Szelle-Reusz-féle sajtóügy** iránt, melynek tárgyalása ma délelőtt 9 órakor kezdődik, szokatlan nagy érdeklődés mutatkozik a közönség körében. A tárgyalási terembe csakis belépti jegygyel lehet bejutni, melyek Papp Constantin törvényszéki irodaigazgatónál szolgáltatnak ki.

— **Szemészeti osztály a megyei közkórházban.** Darányi János dr. Arad város főorvosa inditványt terjesztett be a városhoz, hogy a megyei közkórházban szemészeti osztály létesitessék, hol a szembetegségben szenvedők megfelelő gyógykezelésben részesitessenek. Hisszük, hogy az inditvány illetékes helyen megérdemlett pártfogással fog találkozni.

— **Uj egyforintos államjegyek** hozatnak forgalomba a folyó év második felében. Az uj egyforintosok kisebbek lesznek az eddigieknél és valószinüleg már julius hóban nyomás alá kerülnek.

— **Baleset.** Purgly Janos aradmegyei nagybirtokost — mint részvéttel értesülünk — tegnap reggel, midőn nejével és két fiával sofronyai pusztájára kocsizott ki, baleset érte. Lovai utközben megbokrosodván, elragadták a kocsit, ugy, hogy az felborult s Purgly János oly szerencsétlenül bukott ki abból, hogy lábát kitörte. A család többi tagjai is jelentékeny sérüléseket szenvedtek.

— **Mennek a huszárok.** Már régebben emlitettük, hogy a 14. huszárezred a nyár folyamán véglegesen elhelyeztetik Kis-Szt-Miklósról; most érkezett a VII. hadtestparancsnokságtól az értesités, mely szerint az ezrednek julius 23-án kell indulnia Aradról,

— **Megveszik a cseresznye- és megykocsánt.** A gordos családapák és kedves mamák, a kik különben nem igen adnak ujságot csemetéik kezeibe, emberszerető dolgot müvelnek, ha a következőket megszivleltetik a gyermekekkel. Arról van szó, hogy ezentul nemcsak a szivarvégeknek, bélyegeknek, gyufaskatulyáknak és egyéb efféléknek lesz értéke, hanem megveszik a cseresznye-kocsánt is, még pedig a budapesti szünidei gyermektelepegyesület javára. Az egylet e tárgyban következő felhivást bocsátotta közzé: Tudvalevő dolog, hogy a cseresznye és megyérés rövid ideje alatt az eldobált nyelecskék csak bosszuságot okoznak a rendszerető háziasszonynak. Tisztelettel kérjük a jószivü hölgyeket, nemkülönben a gyümölcsvetés sportját kedvelő gyermekeket, sziveskedjenek az összegyüjtött cseresznye és megy-kocsánokat (mag nélkül) Groszmann és Klein czéghez Budapest Károly-körut 24. sz. alá beszolgáltatni, a mely czég minden kilogramm gyümölcsnyelecskéért a szünidei gyermektelepek számára 60 krt igért lefizetni. Nem kételkedünk, hogy a jószivü gyüjtőknek nem csekély örömükre szolgál majd, ha megtudják, hogy 1—2 heti szorgalmukért 2—3 beteges társuknak szereztek a gyermektelepben nyári üdülést. Budapest, 1888. jun. hó 12-én. A választmány megbizásából Szabó József, egyleti titkár.

— **Az aradvárosi kereskedelmi akadémián** a szóbeli érettségi vizsgálatok ma, csütörtökön reggeli nyolcz órakor kezdődnek Varjassy Arpád kir. tanfelügyelő közoktatásügyi, és Szász Róbert miniszteri titkár, kereskedelmi miniszteri biztos elnöklete alatt.

— **Hymen.** Hoffmann Antal fiatal kereskedő a „Hoffmann Antal és társa" jó hirü czég főnöke f. hó 23-án tartja eskövőjét Szojka János kedves, szép leányával Jozefin kisasszonynyal.

— **Az ipartestület elöljárósága** kedden tartotta rendes havi ülését ifj. Kristyóry János elnöklete alatt Nyáry Béla iparhatósági biztos jelenlétében. Az ülésen mindenekelőtt a havi jelentések olvastattak fel és vétettek tudomásul. Ezek szerint az ügyforgalom 209 darab volt, a kiadványok szerint 139, nyilvántartatott 1094 tanoncz és 1819 segéd. A pénztár forgalma 311 frtot tett. A jelentések részletesen megemlékeznek a testület mult havi működéséről. Örvendetes tudomásul vétetett a majális számadási zárlata, melyhez képest e nyári mulatság 192 frt 78 kr. tiszta jövedelmet eredményezett. Több miniszteri és tanácsi leirat előterjesztése után Schummer Miklós virslis (Kasnik József üzletvezetése mellett), ifj. Erbeszkern János czipész, Konstantinovics Boldizsár czipész, ifj. Rózsa Károly kádár, Schwarz, Szalay Netti nőszabó, Denczig Lajos épitési engedélyhez nem kötött ács, Rosenberg és Klein nőszabó, Urményi Tóbiás. (Ruff Mihály üzletvezetése mellett) fésüs, Kollár Antal asztalos, Nadasán Dimitre kovács, Probst A. asztalos mint uj iparosok a testületbe bekebeleztettek, ellenben Varadiu Alexa csizmadia, Steinbach Márton borbély, Hanna Agostné czukrász, Glacz Károly czipész, özv. Szabó Józsefné czukrász, Janik István czipész, Seidl István rézmüves, id Mallár István csizmadia, Felberbauer Péter asztalos mint kik iparukat megszüntették, a testületből törültettek. Miután id. Mallár István, az elöljáróság tagja volt, helyére a sorban következő póttag Jiraszek Lajos hivatott be. A jelenlegi bérlőtől való átvételre s az uj bérlőnek való átadásra Welzer Alajos háznagy elnöklete alatt Csóty Nándor, Fischi Pál és Klein Ignácz számvevőkből álló bizottság küldetett ki; a testületi ház végleges átvétele s az épitő iparosok biztositékainak a jótállási idő leteltével leendő kiutalványozása Kocsis Lajos alelnöklete alatt Müller József pénztárnok, Czéh István, Komjáthy Zsigmond, Fiola Mihály, Theisz János tagokból álló bizottságra bizatott. Elhatároztatott az iparosház földszinti kaszinói helyiségeinek és tanácstermének kifestése akkép, hogy a szobafestő iparosok ajánlattételre fognak felhivatni. — A diszterem szellőztetésének javitása, illetve egy jó szellőztetési készülék javaslatba hozása tekintetében Jiraszek Lajos, Kocsis Lajos, Halmay Andor, Ursits Lipót és Millig Mátyás tagokból álló bizottság küldetett ki. A szabaditások során élénk vita volt, miután egy mester nem engedte meg tanonczának, hogy a munkakiállitásra tárgyat készitsen, sem pedig próbamunkát nem készittetett vele, mint a hogy a testület a mult évben elrendelte. Ez ügy kapcsán elhatároztatott, hogy az összes mesterek értesittetni fognak, miszerint a szabaduló-sorba kerülő tanonczczal kötelesek próbamunkát készittetni, mert a mennyiben ezt nem teszik, meg fognak büntettetni az ipartörvény 157. § a értelmében. Miután 28 tanoncz felszabadittatott, Krausz Pál inditványára el lett határozva, hogy az özvegyi segélyalapok tagjainak névjegyzéke kinyomattassék s a tagok közt kiosztassék. Több apróbb adminisztrativ jellegü ügy elintézésével az ülés véget ért.

— **Munkások a népfelkelésnél.** A honvédelmi miniszter egy legujabb rendelete szerint a népfölkelésre kötelezett munkásokból háboru esetén munkásosztályok fognak alakittatni. A munkásokat házi és mühelyi szolgálatokra osztják be. Egy hadtestparancsnoksági területen háboru esetén összesen 2080 munkásra van szükség, kik foglalkozásuk szerint a következőleg oszolnak meg: 112 kovács, 112 bognár, 15 kádár, 182 nyerges, 145 czipész, 58 timár, 58 talpbőrmunkás, 18 bőrszabász, 900 szabó, 110 sütő, 110 molnár, továbbá 268 napszámos.

— **A „Jó sziv" Buttyinban.** Buttyinból irják lapunknak, hogy az ottani fiatalság egy mükedvelői előadással egybekötött táncz mulatság rendezésén buzgólkodik, melynek jövedelme az árvizkárosultak javára lesz forditandó. A mulatságot valószinüleg Anna napján fogják megtartani.

— **Moess Károly** az aradi bankfiók helyettes főnöke ma hagyja el Aradot, s két heti szabadságidőt tölt Nagy-Szebenben, aztán elfoglalja uj állomását N.-Becskereken, mint az ottani ujonnan szervezett bankfiók főnöke. Barátai tegnap este bucsuvacsorát rendeztek tiszteletére Wittmann vendéglőjében.

— **A „KölcseyEgyesület"** választmányának tegnap estére kitüzött ülése nem volt megtartható, mert a tagok nem jelentek meg kellő számmal. A választmányi ülés ennélfogva f. hó 15-dikén pénteken d. u. 6 órára tüzetett ki.

— **Népesedési mozgalom.** A mult hét folyamán Arad város területén meghalt 29 egyén, melyből 15 fiu és 14 leány. arány 38.6, Született 22 gyermek, ebből 9 fiu, 13 nő, az arány 29.3.

— **Betörést** kisérlettek meg tegnapelőtt éjjel — mint lapunknak irják — a borosjenői vasuti állomás raktárába, azonban a betörök munkájukban megzavartattak, minélfogva gonosz tervük nem sikerült.

— **Lólopás.** Czibulás Zsigmond aradi tanyájáról eddig ismeretlen tettesek keddről szerdára virradó éjjel két lovat és pedig egy 3 éves sötét pejt és egy 9 éves pejszörü keselyt elhajtottak.

HAZÁNK és a FŐVÁROS.

— **A trónörököspár utja.** A trónörököspár banjalukai időzéséről szóló tudósitásunk kiegészitésül közöljük még a következőket: Rudolf trónörökös nejével és Ottó főherczeggel együtt megnézték a banjalukai katholikus templomot, a hol Markovics püspök beszédet intézett a vendégekhez. A közönség nagy lelkesedéssel üdvözölte a trónörököspárt, Stefánia főherczegnő gyönyörü toilletteben jelent meg. Az isteni tisztelet után az iskolás gyermekek a néphymnuszt énekelték bosnyák nyelven. Innen a vendégek a szerb templomba mentek, hol meglehetős sokáig tartott az isteni tisztelet! Felette érdekes látványt nyujtott továbbá a török mecset is. Száz meg száz török némán köszöntötte a fejedelmi vendégeket, miközben kezöket szivükre, szájukra és homlokukra tették. Harmincz turbános hodzsa a mufti vezérlete alatt fogadta a trónörököspárt és Ottó főherczeget, akik végig hallgatták a királyért mondott török imát. A hodzsák kinyujtották karjaikat és csendesen rebegték el imájukat. azután hüvelykujjukat füleikbe dugták és kezeikkel végig simogatták arczukat. A vendégek ezután a mecset melletti kertbe mentek, a hol a templom alapitója Ferhad pasa van eltemetve. Miután még a ritka érdekességü temetőt is megnézték, elhagyták a mecsetet. A dejeuner után a hatóságok és a különféle testületek tisztelegtek a trónörökösnél. Stefánia trónörökösné, az egyetlen nő az ebédnél fehér selyem ruhában jelent meg. Rudolf trónörökös a diner alatt a következő toasztott mondta: Itt, ebben az országban, a hol minden lépés a mi diesőséges hadseregünkre, fényes katonai és kulturális tényekre figyelmeztet, gondolatunk első sorban ahoz száll, ki a hadsereget ide küldte és ezt az első poharat is üritsük annak a felséges férfiunak az egészségére, a kihez mi szivvel, lélekkel ragaszkodunk. Eljen legkegyelmesebb császárunk és királyunk! (Szlávul) Nas Car i Kralj zsivio!" Beszédét lelkes éljenzés követte. Este fényes fáklyásmenet volt. kivilágitással s tüzijátékkal. Horovitz ker. elöljárónál a fogadtatásra kerti ünnepélyt rendeztek. Az elutazás Szerajevoba kedden reggel kocsin fog történni. A trónörökös fogadtatása alkalmával különös érdeklődést tanusitott a bosnyák gyalogkatonák iránt és nagy megelégedéssel vette tudomásul, hogy még eddig sohasem kellett nagyobb büntetést mérni ki a bosnyák katonákra. A dejeuner után Rudolf trónörökös, Stefánia trónörökösné és Ottó főherczeg, kiséretükkel sétakocsizást tettek a pompás Vrbasvölgyben. Stefánia trónörökösné elragadtatva jegyezte meg: A lakosság gyakran emlékezteti Konstantinápolyra, de a vidék egészen más. Otthonosan érzem magam, mintha csak Stiriában volnék. Sok török és szerb puvacze állt szerény távolságban a dombok alatt. Már a délelőtt folyamán a mecsetben feltünt a trónörökösnének nehány jellemző typikus alak. Woditzka a trónörökös vadásza, ki fotografalni is tud, magával hozta készülékét, s lefényképezte az egész társaságot. Rudolf trónörökös, Stefánia trónörökösné, Ottó főherczeg állottak az első sorban, hátrább Bombelles, Appel, Zambauer, Böcklin, Rosenberg, Giesl, Fritsche tábornokok, Pasek ezredes, Wuketics százados, Mayer alezredes. Ezután kiválasztottak 15—20 typikus alakot, törököket és szerbeket, vén asszonyokat stb. és ezeket Wodiczka fényképészeti szekrénye elé állitották. A csoport elrendezésében a trónörökös is közreműködött. A trónörökösné, mikor már a rendezés készen volt, észrevett egy jellemzetes török alakot, és kérte, hogy ezt még vegyék be. A törököt előhivták. Stefánia trónörökösné megjegyezte: „Da ugy tartsa a kezét, a mint eddig." A török félénken előlépett, mire a trónörökösné részvéttel jegyezte meg: „Fél a szegény." A fényképezési felvétel sikerült. A trónörökös gazdagon megjutalmazta modelljeit, a kik boldogan távoztak. A trónörökospárt mindenütt szivélyesen fogadják. A Bud. Corr. jelenti, hog a bécsi Correspondenz-Bureau jelentése, hogy Rudolf trónörökös Zágrábba való megérkezésénél a pályaudvarban az alpolgármester beszédére horvát nyelven válaszolt, valótlan.

— **A belényesi zászlósértés** ügyéről ujabban a következőket irhatjuk: A vizsgálatot ugy a főszolgabiró: Beliczey Sándor, mint Benedek László kir. járásbiró a legnagyobb ügyességgel vezetik, s utóbbi a gimnáziumról levett zászló ügyét már be is vizsgálta ugy, hogy az ügyben pár nap alatt itélet várható. Borgován Aurél hatodik osztálybeli gimnázista ellen, aki rövid idő alatt hirhedt lett s akit, mint már megirtuk, a gimn. tanári kar már megelőzőleg tanusitott rosz viselete miatt is kizárt az intézetből, az állam ellení kihágás vádja forog fenn s ezért legfeljebb két hónapot kaphat. Megjegyezzük, hogy Borgován 22 éves ifju, a ki már kiött a gimnáziumból. — A vizsgálat során, mely alatt Borgován mindent tagadott, még azt is, hogy Duma Vaszali napszámosnak ő adott 50 krt, hogy a zászlót levegye, (amit pedig Duma szemébe mondott neki) — teljesen beigazoltatott, hogy a tényt Borgován követte el s igy nem üres feltevéssel, hanem biztos ténynyel állunk szemközt. Jellemző, hogy Borgován kihallgatása alkalmával azt mondotta, hogyha ő magyarellenes érzelmü volna. nem jött volna Belényesbe, hanem elment volna Balázsfalvára, vagy más románabb helyre. A vizsgálatnak tudomásunkra jutott adatai szerint az is bizonyos, hogy amit Borgován tett, az csak a román tanulók érzületének kifejezése volt, mert mindannyian szinte felzlázadtak az igazgató azon határozata ellen, hogy magyar zászló alatt vonuljanak ki. Az esetről Beliczey Sándor főszolgabiró már jelentést tett b. Döry József biharmegyei főispánnak.

— **Rövid hirek.** Szegeden megalakult az augusztusi országos dalárverseny rendező nagybizottsága. Elnökévé egyhangulag Szabados János helyb. polgármestert, jegyzővé pedig Fökövi Lajost választák. Megalakiták továbbá az elszállásoló, vigalmi, pénzügyi és müszaki albizottságot. — Miskolczon az árvizkárosultak javára rendezett mulatságokból eddig mintegy tizezer frt folyt be. — Fiumében a trieszti Lloyd-társaság magyar aligazgatósága már legközelebb életbe lép s főnöke Pittner eddigi ügyvivő lesz, Ciotta János polgármester pedig, mint a magyarkormány képviselője lép az igazgató tanácsba.

CSARNOK.

A „mostoha."

(Németből.)

— Az „Aradi Közlöny" számára forditotta: —

Kropacsek Róza.

Tegnap érkeztünk meg; férjem a nászutat még pár nappal tovább akarta nyujtani, de én vágytam haza. Otthon, otthon! mennyi varázs rejlik a szóban, kivált reám nézve, ki a szülői házat, azt a bübájos, mennyei otthont oly régen nélkülözöm!

Nevelőnő voltam; nehéz, kényes helyzet ez, főleg ha az ember csak egy kissé is csinos. Örökké vértezni magát profán támadások ellen s mindig megmaradni azon a piedesztálon, melyre a sors kényszer keze helyezte, midőn oly sokan hiszik, hogy a nevelőnőhez joguk van. No de mindez már elmult, én férjhez mentem; neje vagyok egy mindenki által nagyrabecsült férfiunak, ki a legkeresettebb orvos a vidéken.

Bármilyen jók voltak a főerdészék s bármilyen nehéz volt válni házuktól, még is boldogságtól dobog a szivem, hogy saját otthonnal birok. A fogadtatás igen nyájas volt; a házi személyzet mindent meg tett, hogy a lakást lehetőleg csinosan ékesitse; férjem pacziensei valósággal elhalmoztak bennünket ajándékok és virágokkal, melyek az étterem nagy asztalára alig fértek. Anyósom azonban nem volt jelen megérkezésünkkor, legnagyobb sajnálatomra kimenté magát, de egy nagy szőnyeget küldött, mely ugy tünt föl nekem, mintha egy gyakorló orvos szobájába nagyon is pompás lenne.

Legelső vacsoránk után, melyet egyedül költöttünk el, mivel a gyermekek már lefeküdtek, kézen fogott a férjem és dolgozó szobájába vezetett, hogy meghalt nejének arczképét megmutassa; eddig nagyon is középszerü fényképekből ismertem őt.

— Ugyebár ő nagyon szép volt Alfréd? — mondám különös érzelmek közt pillantva fel a pompás olasz festményre.

— Igen Marina ő nagyon szép volt — válaszolt férjem s a büszkeség csillámlott fel szemeiben.

— De ő nyájas és szeretetreméltó is lehetett, nemde?

— Az volt ő mindenkor, daczára annak, hogy nagyon elkényeztetett gyermek volt, igen ő nagyon kedves tudott lenni, — ha akart.

— Szeretnék hozzá hasonló lenni, miattad Alfréd, — rebegém halkan, hozzásimulva s keblére hajtottam fejem.

— Hova gondolsz Maryna? — mondá ő gyöngéden eltávolitva magától, te nem lehetnél hozzá hasonlóvá, ez elhibázott kisérlet volna. Mindenkinek meg van saját modora, mely legjobban áll egyéniségéhez és arczához; ezt mi orvosok legjobban tudjuk. Maradj csak te olyannak, a milyen vagy!

— Tehát igazán tetszem neked — kérdezém hozzá simulva.

— Hát magaménak választottalak volna másként, kicsike? Ugy a mint a főerdészéknél a beteg gyermekeket ápoltad, olyannak óhajtalak saját hazámban. Ruganyosnak mint egy acéltoll.

E szavakra mély szurást éreztem szivemben, mint ha a vér ki akart volna zudulni belőle, tehát csak „házának"; e szó ugy csengett a fülemben, mint boldogságom halálharangja.

— Meg akarom mondani neked, miként kell teremtve lenni egy orvos nejének — folytatá férjem félig komolyan és félig tréfásan; — mindig vidám kedélyünek kell lennie, különösen saját otthonában, hogy férje nehéz hivatásának szomoru benyomásai után társaságában mindenkor üdülést találjon; tehát legyen fürge, vidám mint egy madár.

— Reméllem, nem kételkedel azon, hogy mindent el fogok követni arra nézve, hogy neked az otthont kellemessé tegyem.

— Azon nem kételkedem, de többet kivánok

— Nos?

— Egy orvos nejének nem szabad semmitől irtóznia, neki látni és elviselni kell tudnia az inség és nyomor minden alakját és mindig készen kell lennie a segitségre.

— Felséges!

— Ilyen volt ő, Leontin is? kérdém önkénytelenül a képre mutatva.

— O? Nem, ehhez ő nagyon is ideges volt, neked azonban, miként meggyőződtem, nincsenek idegeid.

Vajjon dicséret vagy ócsárlás volt ez? Talán még is dicséret, legalább én annak vettem és mondám:

— Nem szabad zsémbelned, ha olykor zsebkendő nélkül jövök Marina — trétált ő tovább; ez igen gyakran történik, ezért e toillett czikkből nagy készlettel kell birnunk, ha a sebek bekötésénél a kötelékek nem kielégitők arra nézve, hogy a rosz indulatu gyuladásokat megakadályozzák, egész egyszerüen szétszabdalom a zsebkendőmet.

— Nos ha épen más nem kivántatik — kaczagtam lelkemből.

— Nem kételkedem, hogy mi igen jó ki fogunk együtt jönni, — mondá ő, még egy bucsu tekintetet vetve menet közben elhunyt nejének arczképére. Kifelé indult, hogy az orvosi közlönybe pillantson, s hogy az őt helyettesitő S. dr. betegségekről jegyzeteit megtekintse.

Mindenek előtt vázolni akarom az én uj családomat: „Négy gyermek öröm s fájdalomnak egyaránt elég" — miként az én jó anyám egykor mondta, ha négyünket megtekintvén, ozsonnára vajas kenyeret adott s a vaj a tányérról nagyon is gyorsan eltünt. Egy alkalommal — sohasem feledem el — vaj hiányában krumpli pépet kent kenyerünkre; mit sem sejtve, boldogan ugrándozva mentünk szokott játszó helyünkre.

— Nézd csak Nándor — mondá idősebb bátyám — diadalmasan pajtása elé nyujtva kenyerét, milyen vastagon van a vaj kenyeremen! Es Nándor hévvel harapott bele, de aztán arczát fintoritva gunyosan tárta föl csalódását.

Első pillanatban mindnyájan mélyen megszégyenülve éreztük magunkat, de később az anyai takarékosság által okozott ártatlan hamisitvány különösen izlett.

Oh az én négy csemetémmel semmiesetre sem tenném meg ez ártatlan tréfát. Ezek a gyermekek gyengék, finomak és el vannak kényeztetve. Férjem első neje nagyon sokszor volt beteg és a társaséletben követelményei által is nagyon igénybe volt véve, azért a gyermekek speczialis ápolásával nem igen törődhetett, szegénykék sokat voltak a cselédek gondozására ufalva s igy első törekvésem az volt, hogy testileg megerősödjenek.

Sajátságos érzés volt, midőn tegnap legelőször férjemmel és a gyermekekkel az asztalhoz ültem, a melyen hat teritéket állott.

A legkisebb is evett, tányérja alatt nagy széles viaszos vászon volt kiteritve, közvetlen mellém ültettem.

A gyermekek közt a legidősebb Imre szép, korán fejlődött fiu, finom arczvonásokkal, hosszu szőke hajjal és nagy kék szemekkel, tökéletes mintája egy valódi nemes fiunak. A nálánál egy évvel fiatalabb 4 éves Matild nem szép, közönséges arczczal és nagy orral bir. övé lesz összes szeretetem hogy kifejleszthessem benne azon tulajdonokat, melyek őt kedvessé szeretetre méltóvá tehetik. Mindenesetre távol tartok tőle, mineen oly benyomást, mely őt keserithetné. A második fiu elég nagy és erős, három éves kora daczára, kis szivét könnyen sikerült meghóditanom, mivel lovacskájaoa atyja elnyüt keztyüjéből uj nyerget csináltam. A legkisebb anyja nevét viseli, ha arcza telt és rózsás volna, Rafael angyalaihoz hasonlitna. A kicsinyek szellemi tulajdonairól még nem tudok itélni, olyanok ők, mint a bimbók, melyek még a virág leendő szineit nem engedik felismerni; ennek daczára a két idősebb sajátságos érdeklődést rejteget magában, sokszor veszem észre, hogy személyem mennyire foglalkoztatja őket. Pers. e nem beszélnek róla, de e hangtalan, benső élet könyomata gyakran vissza tükröződik vonásaikon.

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

— **Szesz-üzlet.** —

(Junius 13.)

(B.) Készáru nagyban 28.—, kicsinyben 28.50, hordó nélkül per 100 liter.

— **Budapesti gabnatőzsde.** —

(Junius 18.)

Felmondatott 15,000 mm. kukoricza. A buza árak változatlanok. 8000 mm. jött forgalomba. Buza őszre 7.48—7.49, zab őszre 5.41—5.42, káposztarepcze 11.15—11.25, kukoricza május—junius 6.77—6.79 kukoricza julius—augusztusra 6.51—6.53, kukoricza 1889. évre 5.58—5.60, buza junius 7.9—7.11.

Hivatalos árfolyam.

a budapesi áru- és érték tőzsdén 1888. évi junius hó 13-án.

Magyar aranyjáradék 4. sz.	99.75
magyar papirjáradék 5,	86.70
magyar vasuti kölcsön	152.—
magyar keleti vasuti államkötvény 1 kib.	95.75
magyar keleti vasuti államkötvény 2. kib.	126.—
magyar keleti vasuti államkötvény 3. kib.	115.50
magyar földtehermentési kötvény	105.—
Erdélyi földterhementesitési kötvény	104.50
magyar földtehermentesitési kötv. záradék	104.—
Temes-bánáti földtehermentési kötvény	104.50
Temes-bánáti földterhementési kötv. zár.	104.—
Magyar szőlődézsmaváltsági kötvény	99.75
Magyar nyeremény-sorsjegy-kölcsön	125.50
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	124.—
Osztrák járadék papirban	70.—
Osztrák járadék ezüstben	80.50
Osztrák járadék aranyban	109.75
1860-iki osztrák államsorsjegy	138.—
Osztrák-magyar bankrészvény	865.—
Magyar hitelbankrészvény	281.—
Osztrák hitelintézeti részvény	282.60
Cs. és kir. arany	5.94
20 frankos arany (Napoleond'or)	10.01
Német birodalmi márka	62.—
London	126.50
20 markos arany	12.38

IDEGENEK NÉVSORA.

(Junius 18.)

Fehérkereszt-szálló. Volfan J. kereskedő Kolozsvár. Pfeinger K. kereskedő Budapest. Dr Löwy K. ügyvéd Budapest. Kelb J. kereskedő Bécs. Hoffmann K, kereskedő Budapest. Steiner M. kereskedő N-Várad. Schwartz S. utazó Bécs. Cenaider M. utazó Bécs. Dévald A, vendéglős, Mezőhegyes. Kohn L. utazó Temesvár. Abeles M utazó Bpest. Bagyik S szolgabiró Borosjenő konopi Konopy Károly földbirtokos Odvos.

Tücherer-szálló. Kohn N, utazó Budapest Latinak M utazó Bécs Hártig J utazó Bécs Lányi M utazó Budapest Erős J utazó Budapest Nagel N utazó Budapest Szécsényi A bérlő Borossebes Bohus Zsigmond birtokos Világos.

Nádorszálló. Özv. Korbulyné birtokosné Dombegyháza Heller K Pécska Hajnal Béla hivatalnok Kovácsháza Weiser J utazó Bécs Szranko E kereskedő M-Pécska Fischer birtokosné Battonya Steiner J kereskedő Battonya Weinberger M kereskedő Orosháza.

KIS LOTTÓ.

Brünn, junius 13-án:

13. 83. 44. 76. 38.

Közlekedés.

	ind.	Aradról	érk.	Aradra
		A vonat		
Csabai vegyesvonat	regg.	6.20	este	7.—
Budapesti személyvonat	d. u.	12.31	regg.	5.45
„ „	este	9.17	d. u.	4.10
Erdélyi vegyesvonat	d. u.	4.30	d. e.	8.42
„ vegyesvonat Radna-Lippáig	d. u.	2.17	d. e.	7.38
„ személyvonat	regg.	6.—	d. e.	11.39
Temesvári vegyesvonat	regg.	6.05	d. e.	9.27
„ „	d. u.	5.48	este	8.14
Borossebesi vonat	regg.	6.30	regg.	8.36
„ „	d. u	4.40	este	6.07
Szegedi gyorsvonat	regg.	7.—	regg.	8.14
„ személyvonat	regg.	4.40	este	8.50
„ „	d. u.	3.17	d. u.	7.50

Felelős szerkesztő:

HINDY ÁRPÁD.

NYILTTÉR.*)

ÜGYVÉDI IRODÁMAT

Szabadságtér 12. sz.

(vaskapu) I. emeleten

megnyitottam.

Dr. Szende Tivadar,

307 1—3 köz és váltó ügyvéd Aradon.

*) E rovat alatt közlöttekért nem vál[illegible] felelősséget a [illegible]

BUDAPESTI TŐZSDE.

Junius 12-én.

	Pénz	Áru
M. kir. aranyj. adóment. 4% . .	97 30	95 00
„ „ papirjáradék adóment. 5%	85 50	85 60
M. vasuti köl. 120 frt o. é. (300 fc.) 5%	150 50	151 —
M. v. köl. 120 frt egyes dbkban	150 50	151 —
M. 1869. kel. v. á. kötv. (cls.) adóment. 5%	95 75	96 25
M. 1873. kel ár. v. szb. (cls.) adóment. 5%	126 —	127 —
M. 1876. kel. aranyban (cls.) adóment. 5%	115 —	116 —
M. kir. nyeremény-kölcsön 100 frt	122 50	123 50
„ „ „ 50 frt drbja	122 50	123 50
Tiszai és szegedi kölcsön 4% . .	124 50	125 50
M. k. földtm kötvények 5% . .	105 —	106 —
„ „ „ „ 1867. zárad. 5%	104 50	105 50
M. k. földtm. kötvények temesi 5%	104 —	105 —
„ „ „ „ 1867. zárad. 5%	104 —	105 —
M. k. földtm, kötvények horváthorsz. 5%	— —	— —
M. k. földtm. kötvények erdélyi 5%	104 —	105 —
„ „ „ erdélyi jelz. urb. vk. (100 frt 5%	98 50	99 —
Szöllődézsmavált. kötv. (100 frt) 5%	99 —	100 —
Pest var. kölcsöne 1870. évből 6%	106 —	107 —
„ „ „ 1871. évből 6%	107 25	109 —
Budapest főv, 1880. kölcsöne 6%	100 75	101 50
Budapesti bankegyes. részvényt.	100 —	100 50
Magy, ált. hitelbank	281 —	281 50
Magy. jelz. hitel. II. kib. in. elismv.	— —	— —
Magy. lesz. s pénzváltóbank . .	89 25	89 60

	Pénz	Áru
Magy. orsz. bank részvény-társaság	— —	— —
Osztrák hitelintézet	281 —	381 20
Osztr.-magyar bank	870 —	875 —
I. magyar iparbank	150 —	151 —
Pesti magy. keresk. bank . . .	684 —	685 —
Bécsi bizt. társulat	200 —	210 —
Bécsi élet- s jár. bizt. társ. . .	185 —	180 —
Első magy. általános bizt. társ. .	2900 —	2910 —
Foncière pesti bizt. társ. . . .	95 —	66 —
Magyar-franczia bizt. társ. . . .	195 —	200 —
Pannonia visszb. társ.	860 —	— —
Coucordia malom	423 —	424 —
Első budapesti malom	880 —	890 —
Erzsébet malom	242 —	244 —
Hengermalom	525 —	530 —
Lutza malom	252 —	255 —
Molnárok és sütők malma . .	353 —	350 —
Pannonia malom	755 —	760 —
Viktoria malom	130 —	132 —
„Adria“ m. tengeri hajóz. részv. t.	— —	— —
Alföld-fiumei vasut 5% . . .	175 50	176 50
Báttaszék domb.-zákány vasut 5%	— —	— —
Déli vasut 5%	— —	— —
Eszakkeleti vasut 5%	154 50	155 50
Erdélyi vasut 5%	172 50	172 50
Győr-sopron-ebenfurti vasut 5% . .	— —	— —
Kassa-oderbergi vasut 4% . . .	142 —	143 —
Magyar galiczlai vasut 3% . . .	160 50	161 60
M, ny. v. (sz.-győr-gráczi vasut 5%	157 60	158 —
Osztrák államvasut 5%	232 50	233 —
Pécs-baresi vasut 5%	— —	— —
Tiszavidéki vasut 5%	— —	— —
Osztr. dunagőzhajózási társ. 5% .	— —	— —

	Pénz	Áru
Pesti kozuti vaspálya	383 —	384 —
Pesti köznti vasp. élvezet-jegyek	110 —	215 —
Budepesti III. ker, takarakp, . .	108 —	110 —
Országos központi	452 —	457 —
Pesti hazai első	7325 —	7525 —
Egyesült Budapest fővárosi takp,	452 —	455 —
Magyar ált, takarékp, részvény .	88 —	89 —
Alagut	145 —	147 —
Általános waggon kölcs. társaság	69 —	72 —
„Franklin“-társulat	198 —	200 —
Ganz és társa vasön, és gépgyár	826 —	830 —
Geschwindt-féle szeszgyár . . .	330 —	332 —
Gyapjum, és biz, I. magyar . .	246 —	250 —
Kereск, épülete	675 —	— —
Könyvnyomda „Athaeneum“ . .	434 —	448 —
„ Pesti	1070 —	1100 —
Köszénb. és téglagy, (Drasche) .	221 —	222 —
Nemzetközi waggon-kölcsön-részvénytársaság	59 —	224 — 60 —
Pesti építő-társaság	— —	— —
Rimamurány-salgótarj, vasutrvtrs,	100 —	101 —
Salgótarjáni kőszénb, ...	171 —	172 —
Schlick-féle vasö, és gépgyár . .	152 —	154 —
Schlick-féle vasö, és gépgy. II, kib	— —	— —
Serfőzde első magyar	810 —	820 —
Sertéshizlaló	270 —	274 —
Ósknti kőbánya	— —	— —
podium- és csontlisztgyár . .	110 —	120 —
zálloda-részvénytársasag . .	104 —	106 —
égla- és mészégető ujlaki . . .	149 —	150 —
Brök dohányrészvény	— —	— —
Gőztéglagyár kőbányai szelv, nélk,	252 —	255 —
M. jelz.-bank ny. kölcsönkötv, 4 sz,	105 —	105 50

Záloglevelek.	Pénz	Áru
M. földhitelint. papirérték 5%	102 —	103 —
„ „ „ 4%	100 25	101 —
„ „ „ 4%	95 —	95 40
„ „ arany v. ezüst 5%	131 50	152 50
„ jelzálogbank 5%%	102 50	103 —
„ „ 5%	101 —	101 50
Kisbirt. orsz. földh.-int . 5%%	101 50	102 —
Osztr.-magyar bank o. é. . 5%	101 —	101 80
„ „ „ „ „ 4%%	99 90	100 60
„ „ „ „ „ 4%	99 90	100 60
Pesti keresk. bank 6%	102 —	103 —
„ „ „ 5%%	101 —	101 50
„ „ „ 5%	101 —	101 50
Albina tak. és hitelint. . . 6%	101 —	102 —
Elsőbbségek.		
Budapesti láncz hid 5%	104 —	105 50
Loyd- és tőzsde-épület . . 6%	99 50	— —
M. sz. k. orsz. vörös-kereszt sorsj.	— —	— —
Osztrák vörös-kereszt-egylet . .	17 50	18 —
Pénznemek.		
Cs.-kir. arany (vert)	5 94	5 99
Cs.-kir. arany (kör)	5 84	5 88
Osztrák magyar 8 frtos arany .	10 01	10 4
20 frankos arany	10 01	10 4
Osztrák és magyar ezüst . . .	— —	— —
Német. birod. bankj. vagy ezekkel egyenért. bankj. (100 márkáért)	62 10	62 50
Ném. bankp. 100 ném. bir. márkáért	62 10	62 20
Amsterdam 100 hollandi frtért .	105 20	105 50
Páris 100 frankért	50 10	50 25
Svájczi pénzpiacznk 100 frankért	50 —	50 10
London 10 font sterlingért . . .	126 70	127 10

Ma

gyar vöröskereszt sorsjegyek huzása

már e hó 30-án.

főnyeremény

25,000., 15,000., 10000,

Részletfizetés 3 darabra csak 1 frt 50 kr havonta.

Ba

zilika sorsjegyek

főnyeremény

60,000 frt

Részletivek.

3 drb 1 frt 25 kr. havi részletekben
5 drb 1 frt 95 kr. „ „
10 drb 4 frt — kr. „ „

Kap

ható

FALKENSTEIN ADOLF

bank és váltóüzletében

ARADON, Szabadság-tér 4-ik szám.

Meghivás.

F. évi junius hó 17-én délelőtti 11 órakor Világoson a hegyközségi iroda helyiségében 312 2—2

hegyszéki közgyülés

fog tartatni, melyen részt venni a világosi t. szőlőbirtokosok felhivatnak.

Tárgysorozat:

1. Az 1886 és 1887. évi számadások megvizsgálása.
2. folyó ügyek előadása.
3. Esetleges inditványok tárgyalása.

Világos, 1888. junius hó 11-én.

A világosi hegykapitányság.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az aradi kir. tszék mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy a ménesi kir. kincstári uradalom végrehajtatónak Czigán Gyorgye, Mitru Léna, Katicza, Oana kovaszinczi lakos végrehajtást szenvedő elleni 21 frt 57 kr. tőkekövetelés és törvényes jár. iránti végrehajtási ügyében az aradi kir. törvényszék területén levő és kovaszincz község határában fekvő a kovaszinczi 265. sz. telekjegyzőkönyvben A + 2. alatt felvett 378 ½ □-öles területü szölőbirtokra az árverést 401 frtban ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1888. évi junius hó 18 ik napján d. e. 10 órakar** kovaszincz községházanál megtartandó nyilvános arverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsaranak 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez leteuni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabalyszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Aradon, 1888. évi márczius hó 12.-napján.

Az aradi kir. tszék mint tlkvi hatóság.

Az 1885. évi országoskiállitáson nagy éremmel kitüntetetett: Verseny és kivitel képességért, nagban termelés és fontos javitásért

Rozsnyay Mátyás

gyógyszertára

és müvésies laboratoriuma

ARAD,

Szabadság-tér 1-sö szám alatt

A PO-HO

Chinából hozzánk származó gyógyszer rövid idő alatt Európaszerte hiressé lett s orvosi körökben is feltünést keltett azon hatalmas erejénél fogva, melylyel az eddigi gyógymódokkal a legtöbb esetben daczoló betegségek, mint migrain vagy féloldalu fejfájás ideges fogfájás, fejzsába sőt még a gyomorsába és egyéb idegbajok is — vele gyorsan és kiváló sikerrel gyógyithatók.

Használati utasitás: Ujhegygyel 1—2 cseppet kell dörzsölni a szerént, a mint az ideges fájdalom itt vagy otf mutatkozik erösebben, a homlokon vagy halántékon migrain esetében; az arczcsonton arczzsábánál; fejtetőn vagy torkon egyéb fejfájásnál; az állkapczán ideges fogfájás esetében, a gyomor tájon gyomorzsábánál, vagy hystericus hányingernél.

A Po-ho különben is igen illó essentia lévén a bekent helyeken az elillanást gyenge legyezgetés által elősegithetjük, mi a hatást fokozza. Mivel elillanása közben a szemet könnyezésre ingerli, czélszerü azt ilyenkor behunyni.

A legkomolyabb bécsi orvosi szaklap a „Wiener medizinische Wochenschrift“ a Po-ho felől következőleg nyilatkozik:

„A Po-ho itt orvosi, valamint a közönség körében valóságos feltünést okoz. Hatása migrain, fejfájás és neuralgia esetében valóban meglepő, 1—2 csep a fájdalmas helyre bedörzsölve elegendő a fájdalom azonnali csillapitására. Ezen gyógyszer sokszoros tapasztalás után a legm elegebben ajánlható.“

Ára egyes üvegnek 85 kajczár.

Kapható Aradon:

Rozsnyay Mátyás,

gyógyszertárában

Szabadság-tér 1-sö szám alatt.

1471888. 315 1—3

Árlejtési hirdetmény.

Melyel a világosi kir. járásbiróság részéről ezennel közhirré tétetik, hogy a világosi kir. járásbirósági és fogház épület helyrehozása, tatarozása, festése és bizonyos részek átlakitása iránt 1161 frt 44 kr. illetve 825 frt 75 kr. összesen 1987 frt 19 krra előirányzott különféle munkálatok **f. 1888. évi julius hó 1-ső napján d. e. 10 órakor** a világosi kir. járásbiróságnál megtartandó zárt ajánlati versenynyel egybekötött nyilvános árlejtés utján a legjutányosabb és legmegbizhatóbb **szakértő** vállalkozónak kiadatni fog.

A vállalkozni kivánó **szakértők** a fenti árlejtésben való részvételre azzal hivatnak meg, hogy 200 frtra menő bánompénzzel ellátott zárt ajánlataikat bármikor, és legkésőbb az árlejtés napján d. e. 10 óráig a világosi kir. járásbiróságnál nyujtsák be.

Árlejtési feltételek költségvetés és egyéb a munkálatokra vonatkozó iratok a világosi kir. jbiróságnál a szokott hivatalos órák alatt mindenkor betekinthetők.

Kelt Világoson a kir. jbiróságnál 1888. évi junius hó 11-én.

Hofbauer,
kir. jbiró.

10180|888.

Felhívás.

A hadmentességi dijról szóló 1880 évi XXVII. t.-cz. 14 §-a értelmében felhivatnak a hadkötelezettség alól az 1877. év óta felmentett hadmentességi dijkötelesek miszerint hadmentességi dijvallomásaikat (melyre a nyomtatvány az adóügyi osztálynál dijmentesen bármikor árvehető) folyó junius hó 18-ig az adóügyi osztálynál lannálinkább beadják, mert a vallomásaikat elmulasztók ellen az 1880. évi XXVII. t.-cz. 20. illetve 22. §-ának teljes szigora fog alkalmaztatni.

Felhivatnak a saját érdekükben különösen és a munkadók miszerint dijköteles alkalmazottaikat a törvényes vallomástételre utasitsák, mert a vallomás hiányában a dijkötelesekre hivatalból is kivetendett hadmentességi dij az 1883. évi IX. t.-cz. 4. §-a értelmében a munkaadóktól fog behajtatni.

Aradon, 1888. évi junius hó 8-án.

A városi tanács.

5238|1888. szám.

Hirdetmény.

A gyalog utak gondozása es azokon a szabad közlekedés akadályainak elháritása irant a városi törvényhatósági bizottság által $^{12757}_{403}$ 1884. sz. a. hozott és a nagyméltóságu m. kir. belügyminiszterium $^{61369}_{1884}$ az. intézményével jóváhagyott szabályrendelet 5. §-a értelmében a belváros egész területén május 15-től szeptember 15-ig terjedő idő alatt a gyalog utak a ház és telek tulajdonos által naponként egyszer és pedig az asphalt burkolattal ellátott gyalogutakon d. u. 1—2 óra közt a másféle burkolattal ellátott gyalogutakon pedig este 7—8 óra közt meglocsolandok.

Ugyanazon szabályrendelet 8. §-a szerint a lakások takaritásánál a portörlöket az utczára kirázni tilos. Tükrök az utczán csak ugy szállithatók, ha azok üvege le van takarva.

Ezen pontokat azon figyelmeztetéssel hozom a lakosság tudomására, hogy mindazok, kik ezen §§-okat meg nem tartják, illetve megszegik, kihágást követnek le és a városi szegényalap javára forditandó 2—25 frtig terjedhető pénzbüntetéssel, behajthatlanság esetén 12 órától 3 napig terjedhető elzárással fognak büntettetni.

Aradon, 1888. hó május 15-én.

Urbányi,
főkapitány.

Nyomatja és kiadja az Ungerleider-féle könyvnyomda Aradon.